

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ve veřejném zasedání konaném dne 2. 11. 2023 projednal odvolání, které proti rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 21. 6. 2023, č. j. 2 T 33/2023-330, podal obžalovaný

██
██,

a rozhodl o něm

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítá.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem Okresního soudu v Písku byl obžalovaný uznán vinným pod bodem ad 1) zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, pod bodem ad 2) taktéž i zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jichž se měl dopustit skutky, které pod příslušným číselným označením konkretizovány ve výrokové části napadeného rozsudku.
2. Za tyto zločiny byl obžalovaný odsouzen podle § 185 odst. 2, § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 let, který mu byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let.
3. Rozsudek soudu I. stupně právní moci nenabyl, neboť v zákonem stanovené lhůtě proti němu podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce, zvoleného na základě plné moci, odvolání, z jehož obsahu je patrné, že je podáváno do všech jeho výroků.
4. V opravném prostředku obžalovaného argumentováno v tom směru, že soud I. stupně ve svém rozsudku ze dne 21. 6. 2023 vycházel zejména z výpovědi poškozené ██████████. Důvodem je to, že žádní přímí svědci obou skutků nebyli přítomni a jedná se o partnerské problémy, které se odehrávaly za zavřenými dveřmi. Obžalovaný je toho názoru, že jeho výpověď nebyla soudem I. stupně dostatečně reflektována a byla v plném rozsahu přijata verze poškozené ██████████.
5. Ke skutku ad 1) obžalovaný uvádí, že soužití s poškozenou ██████████ nikterak neidealizuje, toto bylo problémové, avšak odmítá ten názor, že se tak dělo pouze z jeho zavinění. Často měli finanční problémy, které se promítaly i do jejich partnerského soužití. Ze strany poškozené je obžalovaný označován za osobu, která tyto konflikty iniciovala, která se chovala vulgárně a násilně. Na druhou stranu měl soud přihlídnout i k výpovědi obžalovaného, popřípadě i svědka ██████████ ██████████ který byl ve věci vyslechnut.
6. Dále soud I. stupně dle obžalovaného nedostatečně zhodnotil úřední záznam Policie ČR ze dne 10. 5. 2023, ve kterém policista ██████████ zhodnotil situaci setkání s obžalovaným a poškozenou, což následně zopakoval při hlavním líčení (strana 13 protokolu o hlavním líčení ze dne 10. 5. 2023), kdy byl vyslechnut jako svědek. Z jeho svědecké výpovědi je zřejmé, že poškozená

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

██████ nemá z obžalovaného žádné obavy, ba naopak se k němu chová útočně a vulgárně a až po zjištění, že jedná s úřední osobou – policistou, který pracoval na jejím ohlášeném znásilnění, začala jednat tak, jak se od ní jako od poškozené očekává. Tento fakt je podstatný pro hodnocení důvěryhodnosti poškozené.

7. Dalším faktem zjištěným z provedeného dokazování, nasvědčující o účelovosti výpovědi poškozené, je rozpor mezi její výpovědí před soudem a výpovědí její sestry ██████. Poškozená uváděla „Pokud obžalovaný vypovídal, že jsem na něho měla nějaké zvláštní požadavky, pokud se sexu týká uvádím, že to není pravda, to je lež. My jsme spolu měli normální klasický sex.“ (strana 6 protokolu o hlavním líčení ze dne 10. 5. 2023).
8. Tato tvrzení jsou v ostrém kontrastu s výpovědí svědkyně ██████, která ve své svědecké výpovědi při hlavním líčení uvedla k dotazu, zda měla poškozená modřiny a byla poškrábaná na krku „Měla, ale to byl ten víkend, kdy ona neměla děti. K dotazu, jestli měla modřiny na krku, uvádím, že ano Sestra neměla zranění, pokud se jedná o nějaké škrábance, to bylo z jiného důvodu. K dotazu, z čeho to bylo uvádím, že to bylo o víkendu, stalo se jí to při nějakých sexuálních aktivitách. Nevím, s kým tam byla.“.
9. Výpověď poškozené je tedy zcela účelová a nepravdivá a potvrzuje se výpověď obžalovaného, že poškozená měla ráda netradiční sexuální praktiky a často z nich měla modřiny a škrábance.
10. Soud I. stupně nechal vypracovat znalecký posudek pro posouzení věrohodnosti poškozené, přičemž znalkyně ██████ dospěla k názoru, že poškozená je emočně nestabilní se sklony k méně promyšlenému impulzivnímu jednání. Má sklony k idealizaci a devalvaci druhých, dle aktuální situace a jejich potřeb. Posuzovaná má sklon vytvářet intenzivní nestabilní vztahy, které jsou často ambivalentního a konfliktního charakteru. S blízkými, důvěrnými osobami vytváří vazbu, která je až závislého charakteru. Obává se opuštění druhou osobou a její ztráty, snaží se této eventualitě vyhnout. Na druhou stranu posoudila znalkyně poškozenou jako specificky věrohodnou, když její emoční stavy odpovídají prožitému. Znalkyně však vycházela z listin a důkazů pořízených během přípravného řízení. Ve světle důkazů provedených před soudem I. stupně vyšly najevo určité odlišnosti, tak jak je uvedeno shora, které mohou mít vliv na posouzení poškozené, neboť je zřejmé, že v několika případech poškozená neuváděla pravdivé informace. Tyto indicie mohou vést k závěru, že i přes posudek znalkyně lze o věrohodnosti poškozené pochybovat.
11. Při hlavním líčení navrhoval obžalovaný provést další dokazování výslechem svědka ██████, předložením spisu OO Policie ██████ a další listinné důkazy, které soud I. stupně pro nadbytečnost neprovedl. Obžalovaný tedy opětovně navrhuje provedení těchto důkazů a současně navrhuje i výslech znalkyně ██████ aby závěry uvedené v posudku byly hodnoceny v souvislosti s nově zjištěnými skutečnostmi a aby znalkyně sdělila, jestli tyto její dřívější závěry obstojí.
12. Z těchto důvodů obžalovaný navrhuje, aby soud II. stupně napadený rozsudek zrušil a nově rozhodl tak, že se obžalovaný zprošťuje podané obžaloby.
13. Ve veřejném zasedání konaném dne 2. 11. 2023 za přítomnosti obžalovaného, jeho obhájce odkázal na písemně zpracované odvolání založené v trestním spise, které obsahuje veškeré námitky proti rozhodnutí soudu I. stupně. Obžalovaný brojí proti hodnocení důkazů a vytýká soudu, že neprovedl veškeré možné dokazování k tomu, aby dospěl ke správnému rozhodnutí v dané věci. Byl navržen výslech svědka ██████, který byl následně partnerem poškozené. Poškozená na něho rovněž podala trestní oznámení pro domácí násilí, které následně snad mělo být vzato zpět. Jsou informace, že p. ██████ byl poškozenou fyzicky napaden právě v souvislosti s jejich soužitím. Výslechem tohoto svědka a dále spisem Policie ČR Obvodního oddělení ██████ by mělo být demonstrováno a prokázáno, že poškozená není žádná „květinka“, která si nechá všechno líbit a která by snášela nějaké domácí násilí ze strany svých partnerů. Není tomu tak. Jak již vyplynulo z výslechu obžalovaného, soužití s poškozenou nebylo ideální, ale není prokázáno, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

jednoznačně veškeré násilí nebo nátlak vycházel výlučně od obžalovaného. Spíše se jednalo o italskou domácnost, kde se nešlo pro ostré slovo daleko. Dále byl navrhován případný doplněk znaleckého posudku, resp. výslech znalkyně [REDAKCE] a to s ohledem na výpovědi svědků, které zazněly před soudem I. stupně a výpověď poškozené. Tam jde o poměrně zásadní rozpor ve výpovědích. Bylo by proto zajímavé, jakým způsobem by znalkyně případně zhodnotila tyto rozpory, kdy zcela evidentně poškozená před soudem I. stupně nemluvila pravdu. Zdali by to mělo vliv na závěry jejího znaleckého posudku.

14. K výslovnému dotazu předsedkyně senátu obhájce obžalovaného uvedl, že důkazní návrhy činí pro odvolací řízení. Pokud by případně byl rozsudek soudu I. stupně zrušen a věc vrácena, necht' je dokazování doplněno před soudem I. stupně.
15. K odvolání obžalovaného státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře uvedla, že s napadeným rozsudkem se lze ztotožnit. Skutková zjištění, která byla soudem I. stupně učiněna, jsou správná. Soud I. stupně své závěry opřel o výpověď poškozené, která není osamocena, je podporována výpověďmi několika svědků, ale i listinnými důkazy, nakonec i znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví – odvětví psychiatrie a psychologie, který hodnotil osobnost poškozené včetně její věrohodnosti. Procesní soud se spokojil s tím, že znalkyně nebyla před ním osobně slyšena. Státní zástupkyně označila použitou právní kvalifikaci za správnou, odpovídající zákonu. Trest, který byl zvolen, je přiměřený, je odůvodněn v bodech 24. – 25. rozsudku soudu I. stupně, takže odvolání obžalovaného lze vyhodnotit jako nedůvodné. Státní zástupkyně navrhla, aby bylo podle § 256 trestního řádu zamítnuto.
16. Dokazování ve veřejném zasedání doplněno o čtení zcela aktuálního opisu rejstříku trestů obžalovaného, z něhož se podává, že je z pohledu zákona osobou bezúhonnou.
17. Po poradě senátu předsedkyně senátu prohlášeno dokazování v rámci veřejného zasedání za skončené s tím, že rozhodnutí o důkazních návrzích, které zazněly ze strany obžalovaného, si senát krajského soudu vyčleňuje do své závěrečné porady.
18. Obhájce obžalovaného závěrem veřejného zasedání opětovně odkázal na podané odvolání, kde jsou jejich návrhy na doplnění dokazování specifikovány. S ohledem na fakt, že dokazování před odvolacím soudem nebylo doplněno, měl by být rozsudek soudu I. stupně zrušen a věc vrácena soudu I. stupně k doplnění dokazování, neboť za současného stavu nelze o vině obžalovaného rozhodnout. V případě, že by tento návrh odvolací soud neakceptoval, nezbývá než obžalovaného podané obžaloby zprostit. Státní zástupkyně odkázala na své předchozí vyjádření.
19. Obžalovaný využil práva posledního slova, v rámci něhož se vyjádřil k soužití s poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE]. Uvedl, že k žádnému znásilnění poškozené z jeho strany nedošlo, poškozené nic neudělal, nikdy ji neublížoval, nikdy nedal facku.
20. Krajský soud ve smyslu § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal k odvolání obžalovaného napadený rozsudek soudu I. stupně jako celek, tedy ve výroku o vině, i ve výroku o uloženém trestu. Přezkumu podrobil taktéž i správnost a zákonnost řízení, které jeho vydání předcházelo. Po náležitém přezkumu dospěl ke stanovisku, že podanému odvolání obžalovaného nelze vyhovět.
21. Odvolací soud v první řadě neshledal nic, co by svědčilo o porušení procesních norem. V dané trestní věci bylo rozhodováno správně senátní formou. Procesním soudem bylo v plném rozsahu respektováno právo obžalovaného na jeho obhajobu. Okresní soud v Písku konal ve věci řádně a při zachování veškerých zákonných lhůt hlavní líčení ve dnech 10. 5. 2023, 14. 6. 2023 a 21. 6. 2023. V jeho průběhu zcela nesporně poskytl obžalovanému, který se hlavního líčení vždy osobně účastnil, patřičný prostor vyjádřit se ke všem skutečnostem kladeným mu za vinu a důkazům o nich, v ostatních směrech pak plně šetřil jeho zákonem zakotvená práva. Řízení, které napadenému rozhodnutí předcházelo, nelze tudíž označit za vadné, ze strany soudu nedošlo k porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci. Ze strany odvolacího soudu tedy nebyly

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

zjištěny žádné vady, které by ve svém důsledku mohly vést ke zrušení napadeného rozsudku ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

22. Lze tedy tvrdit, že soud I. stupně postupoval v řízení v plném souladu s trestním řádem a v jeho průběhu respektoval zákonem stanovená pravidla spravedlivého procesu. Dokazování v dané trestní věci bylo provedeno v nezbytném rozsahu tak, aby bylo možno učinit správné skutkové i právní závěry. Pokud se týče důkazního rámce, shledal odvolací soud, že Okresní soud v Písku provedl reálně dostupné důkazy ke zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a vytvořil si tak patřičnou důkazní základnu pro věcně správné a spravedlivé meritorní rozhodnutí o vině obžalovaného. Odvolací soud je přesvědčen, že podstatné důkazy potřebné pro zjištění, zda se staly žalované skutky, v nichž podanou obžalobou spatřovány zločiny týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku a znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a zda je spáchal právě obžalovaný, byly opatřeny zcela procesně přijatelným způsobem a následně i zcela řádným a zákonným způsobem provedeny v průběhu konaného hlavního líčení. V rámci dokazovacího procesu o vině obžalovaného vycházel procesní soud jednak z jeho zcela detailní výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení a dále i z výpovědi, kterou učinil v průběhu hlavního líčení dne 10. 5. 2023. Soud dále důkazně čerpal ze svědecké výpovědi poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] z výpovědi svědků [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Čerpáno dále z protokolu o výslechu svědka [REDAKCE] [REDAKCE] který byl soudem podle § 211 odst. 1 trestního řádu přečten. Vycházeno důkazně i ze závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, který se vyjadřoval k osobnosti poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. Tento znalecký posudek byl za souhlasu stran řízení soudem přečten podle § 211 odst. 5 trestního řádu. Procesní soud kromě shora označených důkazních prostředků vycházel i z důkazů listinné povahy, které taktéž v rámci hlavního líčení procesní formou provedl, což se podává z protokolu o hlavním líčení ze dne 14. 6. 2023. Sám odvolací soud neshledal z důvodů v odvolání konkretizovaných za potřebné jakkoli dokazování, které Okresní soud v Písku provedl a jež je považováno za kompletní a vyčerpávající, doplňovat, byť obhájce obžalovaného v písemném vyhotovení odvolání a taktéž u odvolacího soudu v rámci veřejného zasedání vznesl návrhy na doplňování dokazování v podobě výslechu svědka [REDAKCE], spisu Obvodního oddělení Policie České republiky v [REDAKCE] a výslechu znalkyně [REDAKCE] která by měla závěry uvedené v jejím posudku vyhodnotit v souvislosti s nově zjištěnými skutečnostmi v hlavním líčení. Dle názoru odvolacího soudu jsou obhájcem navržené důkazní prostředky naprosto nadbytečné, neboť procesní soud měl totiž pro své rozhodnutí dostatek důkazních prostředků, které mají požadovanou důkazní kvalitu a sílu, a které jsou schopny v souhrnu vinu obžalovaného žalovanými zločiny prokázat. Odvolací soud je tedy přesvědčen, že Okresní soud v Písku naplnil požadavky kladené na rozsah dokazování v ust. § 2 odst. 5 trestního řádu. Lze tedy tvrdit, že soudem I. stupně byl zjištěn skutkový věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí ve věci samé.
23. Odvolací soud se dále velmi důsledně zaměřil na otázku, zda hodnocení všech soudem I. stupně provedených důkazů odpovídá požadavkům na něj kladeným v ust. § 2 odst. 6 trestního řádu. Odvolací soud zastává názor, že Okresní soud v Písku veškeré ve věci provedené důkazy hodnotil striktně ve smyslu zásady volného hodnocení důkazů tak, jak je upravuje ust. § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i ve vzájemných souvislostech a vazbách, a to podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu. Pokud tedy Okresní soud v Písku splnil svoji zákonnou povinnost, proti jeho způsobu hodnocení důkazů a na jeho základě učiněných skutkových závěrů, nelze mít žádných připomínek. Odvolací soud konstatuje, že odůvodnění napadeného rozsudku, vztahující se k závěrům o vině obžalovaného žalovanými zločiny, je velmi srozumitelné a přesvědčivé. S ohledem na odvolací námitky obžalovaného, může odvolací soud poukázat na fakt, že procesní soud se velmi pečlivě věnoval otázce věrohodnosti poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] o níž naprosto nepochybuje. Při posuzování věrohodnosti poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] vycházeno i ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – odvětví

psychiatrie se specializací klinická psychologie. Z pohledu odvolacího soudu je názor soudu procesního na věrohodnost výpovědi poškozené ██████████ ██████████ naprosto správný. Přestože obžalovaný žalovanou trestnou činností v rozsahu uvedeném v obžalobě popírá a bagatelizuje, procesní soud na základě všech provedených důkazů a jejich vyhodnocení dovozuje naprosto správně a pochybnosti nevzbuzující závěry o tom, že se obžalovaný předmětné trestné činnosti v obžalobě konkretizované, dopustil. Dle názoru odvolacího soudu se procesní soud náležitým způsobem vypořádal se všemi okolnostmi, které z dokazování vyplynuly, zaobíral se v dostatečném rozsahu způsobem obhajoby obžalovaného. Odvolací soud v této souvislosti podotýká, že v případě odvolání obžalovaného jde o opakovanou argumentaci, které bylo užito již v řízení před soudem I. stupně, a s níž se Okresní soud v Písku v napadeném rozsudku zcela přiléhavým a zákonným způsobem vypořádal. Odvolací soud si dále dovoluje tvrdit, že hodnotící úvahy a jejich výsledky procesní soud vyjádřil zcela logickým způsobem v odůvodňující části napadeného rozsudku, které ve vztahu k závěru o vině obžalovaného vyhovuje všem požadavkům § 125 trestního řádu, na které lze prakticky v plném rozsahu odkázat, neboť je v něm v dostatečné míře prezentován obsah provedených důkazů a je v něm zcela zřetelně a výstižně vyloženo, které skutečnosti vzal nalézací soud za prokázané a jasně označil důkazní prostředky, o které své rozhodnutí opírá, i z jakých důvodů má za vyvrácenou obhajobu obžalovaného. Z odůvodňující části napadeného rozsudku jednoznačně vyplývá, že vnitřní přesvědčení soudu o vině obžalovaného nebylo výsledkem soudní libovůle, ale opírá se o všestranné a logické zhodnocení provedených důkazů a jejich vzájemných souvislostí. Odvolací soud znovu opakuje, že způsob, jakým soud I. stupně důkazy hodnotil a skutkové závěry o vině obžalovaného, které z provedených důkazů vyvodil, odpovídají zcela zákonným požadavkům na provádění a hodnocení důkazů. Ke skutkovým zjištěním soudu I. stupně tedy nemá odvolací soud naprosto žádných výhrad, tato považuje za zcela správná, stejně tak za správnou považuje i soudem I. stupně užitou právní kvalifikaci.

24. Poté, co odvolací soud v plném rozsahu akceptoval napadený výrok o vině obžalovaného, zaměřil se v rámci své přezkumné povinnosti na výrok o uloženém trestu. K otázce trestu nemá odvolací soud žádných zásadních připomínek, když jej považuje za správně zvolený, co do jeho druhu. Odvolací soud konstatuje, že soud I. stupně striktně postupoval při ukládání trestu obžalovaného podle zásad rozvedených v § 39 trestního zákoníku, dostatečně se zabýval i všemi polehčujícími a přitěžujícími okolnostmi, které lze na jeho straně shledat. Všechny okolnosti prezentoval v odůvodňující části napadeného rozsudku v odstavci 24. – 25. U obžalovaného byly zcela nepochybně splněny zákonné parametry pro ukládání trestu úhrnného za podmínek daných § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Pokud byl obžalovanému uložen trest výchovné povahy, trest podmíněně odložený, procesní soud nikterak nepochybil. Přihlédl totiž ke všem okolnostem případu, skutečnostem zjištěným k osobě obžalovaného. Obžalovanému, jakož osobě, na níž lze z pohledu zákona pohlížet jako na osobu bezúhonnou, byl ukládán trest podle rozhodné trestní sazby dané § 185 odst. 2 trestního zákoníku v trvání 3 let, přičemž byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na nejdelší možnou zkušební dobu v trvání 5 let. Takovýto trest nelze považovat za přísný, nespravedlivý a nepřiměřený, který by svým druhem a výměrou vybočoval ze zaběhlých pravidel trestání pro obdobnou trestnou činnost. Uložený trest je přiměřenou reakcí soudu na protiprávní jednání obžalovaného, které nese vysoký stupeň společenské škodlivosti.
25. Ze všech shora konstatovaných a zevrubněji rozebraných důvodů s odkazem na kvalitní odůvodnění napadeného rozsudku, když odvolací soud nepřisvědčil argumentaci opravného prostředku obžalovaného, dospěl ke stanovisku, že s rozsudkem soudu I. stupně, jeho všemi napadenými výroky se lze v plné míře ztotožnit. Tudíž odvolání obžalovaného shledal nedůvodným a jako takové je postupem podle § 256 trestního řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových a trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Tábor dne 2. 11. 2023

JUDr. Jiřina Roubíčková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.